

Traduzione italiana di **Samuele Davide Luzzatto**,
1872
digitalizzata da www.torah.it

Testo ebraico composto dal Mechon Mamre
www.mechonmamre.org

Lettura per
il primo e secondo
giorno di Succot

Primo Sefer

Levitico XXII

(26) Ed il Signore parlò a Mosè, con dire:

(27) Un animale bovino, pecorino, o caprino, tosto ch'ei nasca, dovrà restare sette giorni sotto la sua madre; e dall'ottavo giorno in poi potrà essere gradito in sacrificio da ardersi al Signore.

(28) Sia del grosso bestiame, o del minuto, non iscannerai in uno stesso giorno la madre ed il suo nato.

(29) E quando farete un sacrificio di rendimento di grazie al Signore, dovete farlo in guisa che vi venga accettato.

(30) Dev'essere mangiato nello stesso giorno, non ne lascerete avanzare sino alla dimane. Sono io, il Signore.

(31) Osserverete i miei comandamenti, e gli eseguirete. Sono io, il Signore.

(32) E non profanate il santo mio nome, anzi fate in guisa ch'io venga riconosciuto santo in mezzo ai figli d'Israel. Sono io, il Signore, che v'ho dichiarati santi;

(33) Il quale vi trassi dalla terra d' Egitto, per essere il vostro Dio, Sono io, il Signore.

{ס} כו וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:

כז שׁוֹר אֹזֶבֶב אוֹעֵז כִּי יוֹלֵד וְהָיָה

שִׁבְעַת יָמִים תַּחַת אִמּוֹ וּמִיּוֹם הַשְּׁמִינִי

וְהִלָּאָה יִרְצָה לְקַרְבָּן אֲשֶׁה לַיהוָה:

כח וְשׁוֹר אֹזֶבֶב אִתּוֹ וְאֶת־בְּנוֹ לֹא

תִּשְׁחָטוּ בַיּוֹם אֶחָד: כט וְכִי־תִזְבְּחוּ

זְבַח־תּוֹדָה לַיהוָה לְרִצְוֹנְכֶם תִּזְבְּחוּ:

ל בַּיּוֹם הַהוּא יֵאָכַל לֹא־תוֹתִירוּ מִמֶּנּוּ

עַד־בֹּקֶר אָנִי יְהוָה: לא וּשְׁמַרְתֶּם מִצְוֹתַי

וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם אָנִי יְהוָה: לב וְלֹא תַחֲלִלּוּ

אֶת־שֵׁם קְדֹשִׁי וְנִקְדַּשְׁתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי

יִשְׂרָאֵל אָנִי יְהוָה מְקַדְּשְׁכֶם: לג הַמוֹצֵיא

אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהִיּוֹת לְכֶם

לְאֱלֹהִים אָנִי יְהוָה: {פ}

Levitico XXIII

- (1) Ed il Signore parlò a Mosè, con dire:
 (2) Parla ai figli d'Israel, e di loro: Le solennità del Signore, cui proclamerete giorni di santa convocazione [riunione religiosa]; sono queste (dico) le mie solennità.
 (3) Sei giorni si lavorerà, ed il settimo è giorno di grande riposo, santa convocazione; non farete alcuna opera; è Sabato ad onore del Signore, in tutte le vostre sedi.
 (4) Sono questo le solennità del Signore, giorni di santa convocazione, che proclamerete nel loro tempo.
 (5) Nel mese primo, ai quattordici del mese, verso notte, (si farà il) sacrificio pasquale al Signore:
 (6) E nel giorno decimo quinto del medesimo mese, è festa dei pani azzimi al Signore; sette giorni mangerete pani azzimi.
 (7) Nel giorno primo santa convocazione sarà per voi, alcun'opera servile non farete.
 (8) Presenterete per sette giorni sacrifici da ardersi al Signore. Nel giorno settimo poi (si farà) santa convocazione, non farete alcun'opera servile.
 (9) Ed il Signore parlò a Mosè, con dire:
 (10) Parla ai figli d'Israel, e di loro: Quando sarete entrati nella terra ch'io son per darvi e ne mietere la raccolta, recherete al sacerdote un manipolo [secondo la tradizione: farina d'orzo nella misura d'un Omer] delle primizie della vostra messe.
 (11) Egli presenterà il manipolo davanti al Signore, perché siane gradito a vostro vantaggio. Alla dimane delle festa presenterallo il sacerdote,
 (12) Nel giorno che presenterete il manipolo

ויקרא פרק כג

בשבת לוי א וידבר יהוה אל-משה לאמר: ב דבר אל-בני ישראל ואמרת אליהם מועדי יהוה אשר-תקראו אתם מקראי קדש אלה הם מועדי: ג ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון מקרא-קדש כל-מלאכה לא תעשו שבת הוא ליהוה בכל מושבתיכם: {פ} ד אלה מועדי יהוה מקראי קדש אשר-תקראו אתם במועדים: ה בחדש הראשון בארבעה עשר לחדש בין הערבים פסח ליהוה: ו ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג המצות ליהוה שבעת ימים מצות תאכלו: ז ביום הראשון מקרא-קדש יהיה לכם כל-מלאכת עבודה לא תעשו: ח והקרבתם אשה ליהוה שבעת ימים ביום השביעי מקרא-קדש כל-מלאכת עבודה לא תעשו: {פ} ט וידבר יהוה אל-משה לאמר: י דבר אל-בני ישראל ואמרת אליהם כיתבאו אל-הארץ אשר אני נתן לכם וקצרתם את-קצירה והבאתם את-עמר ראשית קצירכם אל-הכהן: יא והניף את-העמר לפני יהוה לרצונכם ממחרת השבת יניפנו הכהן: יב ועשיתם ביום הניפכם את-העמר

לוי
בשבת
שלישי

בשבת
רביעי

farete in olocausto al Signore un agnello immacolato nato entro l'anno;

(13) Colla sua offerta farinacea, di due decimi (d'efà) di fior di farina intrisa coll'olio, da ardersi al Signore in odore propiziatório; e colla sua libazione d'un quarto d'hin di vino.

(14) E pane [della nuova raccolta], né grano abbrustolito, o grano fresco, non mangerete sino al suddetto giorno, finché (cioè, non) abbiate recato il sacrificio del vostro Dio: statuto perenne, per tutte l'età avvenire, in tutte le vostre sedi.

(15) Numererete poi dalla dimane della festa, dal giorno (cioè) che avrete recato il manipolo di presentazione, sette settimane, che siano compiute.

(16) Numererete cinquanta giorni, arrivando così alla dimane della settimana settima, ed allora [cioè nel cinquantesimo giorno] presenterete al Signore un'offerta farinacea nuova [di frumento nuovo].

(17) Dalle vostre sedi [cioè del raccolto della vostra terra] recherete pani di presentazione due, di due decimi (d'efà fra ambedue); saranno di fior di farina, e si cuoceranno lievitati: sono primizie (offerte) al Signore.

(18) Ed insieme al pane presenterete sette agnelli immacolati, nati entro l'anno, ed un giovine toro, e due montoni, i quali si faranno in olocausto al Signore, colle relative offerte farinacee e libazioni, da ardersi, in odore propiziatório, al Signore.

(19) Farete eziandio un capretto in sacrificio d'aspersione, e due agnelli nati entro l'anno in sacrificio di contentezza.

(20) Il sacerdote ne farà la dimenazione innanzi al Signore, insieme ai pani delle primizie, i quali insieme ai due agnelli saranno sacri al Signore, ad uso (esclusivo) del sacerdote.

(21) Proclamerete il suddetto giorno, il quale sarà per voi giorno di santa convocazione, in cui non farete alcun'opera servile: statuto perenne

כָּבֵשׁ תָּמִים בֶּן־שָׁנָתוֹ לְעֹלָה לַיהוָה:

ג ומִנְחָתוֹ שְׁנֵי עֶשְׂרִים סֹלֶת בָּלוֹלָה

בִּשְׁמֵן אִשָּׁה לַיהוָה רֵיחַ גִּיחַח וְנִסְכָּה יַיִן

רְבִיעֵת הַהַיִּין: י וְלֶחֶם וְקֹלִי וְכִרְמֶל לֹא

תֹּאכְלוּ עַד־עֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה עַד הַבֵּיאֲכֶם

אֶת־קֶרְבָּן אֱלֹהֵיכֶם חֻקַּת עוֹלָם

לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכֹל מִשְׁבְּתֵיכֶם: {ס}

ט וסִפְרַתֶּם לָכֶם מִמַּחֲרַת הַשַּׁבָּת מִיּוֹם

הַבֵּיאֲכֶם אֶת־עֹמֶר הַתְּנוּפָה שִׁבְעַת

שַׁבָּתוֹת תְּמִימֹת תִּהְיֶינָה: ט עַד מַמַּחֲרַת

הַשַּׁבָּת הַשְּׁבִיעִת תִּסְפְּרוּ חֲמִשִּׁים יוֹם

וְהִקְרַבְתֶּם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיהוָה:

י מִמוֹשְׁבְּתֵיכֶם תָּבִיאוּ | לֶחֶם תְּנוּפָה

שְׁתֵּים שְׁנֵי עֶשְׂרִים סֹלֶת תִּהְיֶינָה חֲמֵץ

תֹּאפֶינָה בְּבוּרִים לַיהוָה: יי וְהִקְרַבְתֶּם

עַל־הַלֶּחֶם שִׁבְעַת כְּבָשִׁים תְּמִימִם בְּנֵי

שָׁנָה וּפָר בֶּן־בָּקָר אֶחָד וְאֵילִם שְׁנַיִם

יְהִיו עֹלָה לַיהוָה וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם

אִשָּׁה רֵיחַ־גִּיחַח לַיהוָה: יט וְעִשְׂתֶּם

שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחֻטָּאת וּשְׁנֵי כְּבָשִׁים

בְּנֵי שָׁנָה לְזִבַח שְׁלָמִים: כ וְהִגִּיף הַכֹּהֵן |

אֹתָם עַל־לֶחֶם הַבִּבְרִים תְּנוּפָה לִפְנֵי

יְהוָה עַל־שְׁנֵי כְּבָשִׁים קֹדֶשׁ יְהִיו לַיהוָה

לִכְהֵן: כא וקְרַאתֶם בְּעֶצֶם | הַיּוֹם הַזֶּה

מִקְרַא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֶאכֶת

עֲבָדָה לֹא תַעֲשׂוּ חֻקַּת עוֹלָם

שלישי
בשבת
חמישי

in tutte le vostre sedi, per tutte l'età avvenire.

(22) E quando mieterete la raccolta della vostra terra, non finirai l'estremità del tuo campo nel mietere, né raccoglierai (da terra) le spiche cadute: al povero ed al forestiere le abbandonerai. Sono io, il Signore, Iddio vostro.

(23) Ed il Signore parlò a Mosè, con dire:

(24) Parla ai figli d'Israel, con dire: Nel mese settimo, il primo del mese sarà per voi giorno di riposo, da ricordarsi [promulgarsi] mediante il clangore (della buccina), (giorno di) santa convocazione.

(25) Alcu'opera servile non farete, e presenterete sacrifici (da ardersi al Signore.

(26) Ed il Signore parlò a Mosè, con dire:

(27) Il decimo poi dello stesso mese settimo è giorno di espiatione, santa convocazione sarà per voi, ed affliggerete le vostre persone [col digiuno], e presenterete sacrifici da ardersi al Signore,

(28) Ed alcu'opera non farete nel suddetto giorno; perocchè è giorno di espiatione, in cui vorrà propiziato per voi innanzi al Signore, Iddio vostro.

(29) Perocchè qualunque individuo non si affliggesse nel suddetto giorno, andrà estinto dal suo popolo.

(30) E qualunque individuo facesse opera nel suddetto giorno - farò andar perduta quella persona di mezzo al suo popolo.

(31) Alcu lavoro non farete, statuto perenne, per tutte l'età avvenire, in tutte le vostre sedi.

(32) Giorno di gran riposo gli è per voi, ed affliggerete le vostre persone. Ai nove del mese, a sera, da una sera all'altra, celebrerete il vostro riposo.

בְּכָל-מוֹשְׁבֵיכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם: כב וּבְקִצְרְכֶם אֶת-קִצִּיר אֲרָצְכֶם לֹא-תִכְלֶה פֶּאֶת שְׂדֵךְ בְּקִצְרֹךָ וְלִקַּט קִצִּירֶךָ לֹא תִלְקַט לְעַנִּי וְלִגֵּר תַּעֲזֹב אֹתָם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

{פ} כג וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר:

כד דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַחַד בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם שַׁבָּתוֹן זְכוֹן תְּרוּעָה מִקְרָא-קֹדֶשׁ:

כה כָּל-מְלָאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ וְהִקְרַבְתֶּם אֵשֶׁה לַיהוָה: {ס} כו וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: כז אַךְ בְּעֶשְׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה יוֹם הַכִּפָּרִים הוּא מִקְרָא-קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְעִנִּיתֶם אֶת-נַפְשֵׁיכֶם וְהִקְרַבְתֶּם אֵשֶׁה לַיהוָה:

כח וְכָל-מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה כִּי יוֹם כִּפָּרִים הוּא לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: כט כִּי כָל-הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר לֹא-תַעֲנֶה בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה וּנְכַרְתָּה מֵעַמִּיהָ: ל וְכָל-הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה כָּל-מְלָאכָה בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה וְהִאֲבֹדְתִי אֶת-הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִקְרָב עַמָּה:

לא כָּל-מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכָל מוֹשְׁבֵיכֶם: לו שַׁבָּתוֹן הוּא לָכֶם וְעִנִּיתֶם אֶת-נַפְשֵׁיכֶם בַּתְּשׁוּעָה לַחֹדֶשׁ בְּעָרֵב מֵעָרֵב עַד-עָרֵב תִּשְׁבְּתוּ שַׁבְּתוֹכֶם: {פ}

כה וְכָל-מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה כִּי יוֹם כִּפָּרִים הוּא לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: כט כִּי כָל-הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר לֹא-תַעֲנֶה בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה וּנְכַרְתָּה מֵעַמִּיהָ: ל וְכָל-הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה כָּל-מְלָאכָה בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה וְהִאֲבֹדְתִי אֶת-הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִקְרָב עַמָּה:

לא כָּל-מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכָל מוֹשְׁבֵיכֶם: לו שַׁבָּתוֹן הוּא לָכֶם וְעִנִּיתֶם אֶת-נַפְשֵׁיכֶם בַּתְּשׁוּעָה לַחֹדֶשׁ בְּעָרֵב מֵעָרֵב עַד-עָרֵב תִּשְׁבְּתוּ שַׁבְּתוֹכֶם: {פ}

כה וְכָל-מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה כִּי יוֹם כִּפָּרִים הוּא לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: כט כִּי כָל-הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר לֹא-תַעֲנֶה בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה וּנְכַרְתָּה מֵעַמִּיהָ: ל וְכָל-הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה כָּל-מְלָאכָה בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה וְהִאֲבֹדְתִי אֶת-הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִקְרָב עַמָּה:

לא כָּל-מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכָל מוֹשְׁבֵיכֶם: לו שַׁבָּתוֹן הוּא לָכֶם וְעִנִּיתֶם אֶת-נַפְשֵׁיכֶם בַּתְּשׁוּעָה לַחֹדֶשׁ בְּעָרֵב מֵעָרֵב עַד-עָרֵב תִּשְׁבְּתוּ שַׁבְּתוֹכֶם: {פ}

כה וְכָל-מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה כִּי יוֹם כִּפָּרִים הוּא לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: כט כִּי כָל-הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר לֹא-תַעֲנֶה בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה וּנְכַרְתָּה מֵעַמִּיהָ: ל וְכָל-הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה כָּל-מְלָאכָה בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה וְהִאֲבֹדְתִי אֶת-הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִקְרָב עַמָּה:

לא כָּל-מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכָל מוֹשְׁבֵיכֶם: לו שַׁבָּתוֹן הוּא לָכֶם וְעִנִּיתֶם אֶת-נַפְשֵׁיכֶם בַּתְּשׁוּעָה לַחֹדֶשׁ בְּעָרֵב מֵעָרֵב עַד-עָרֵב תִּשְׁבְּתוּ שַׁבְּתוֹכֶם: {פ}

רביעי
בשבת
ששי

- (33) Ed il Signore parlò a Mosè, con dire:
 (34) Parla ai figli d'Israel, con dire: Ai quindici del medesimo mese settimo è la festa delle capanne, (che dura) sette giorni, ad onore del Signore.
 (35) Nel primo giorno (sarà) sacra convocazione, alcun'opera servile non farete.
 (36) Per sette giorni presenterete sacrifici da ardersi al Signore. Nel giorno ottavo poi sarà per voi sacra convocazione, e presenterete sacrifici da ardersi al Signore; è giorno di congregazione [nel Tempio], alcun'opera servile non farete.
 (37) Sono queste le solennità del Signore, cui proclamerete giorni di sacra convocazione, nelle quali (avrete a) presentare sacrifici da ardersi al Signore, olocausti, offerte farinacee, (altri) sacrifici, e libazioni, secondo lo legge d'ogni singola giornata.
 (38) Oltre ai (sacrifici dei) Sabbati del Signore, ed oltre ai vostri doni, ed oltre a tutt'i vostri voti, ed oltre a tutte le vostre offerte, che vorrete dare al Signore.
 (39) Però al quindici del mese settimo, quando ritirerete le derrate della terra, celebrerete la festa del Signore sette giorni: il primo giorno (sarà) di di riposo, e l'ottavo giorno di di riposo.
 (40) E vi provvederete pel giorno primo dei frutti dell'albero maestoso [cedro], dei rami di palme, dei rami di mirto, e salci di riviera; e farete allegria innanzi al Signore, Iddio vostro, sette giorni.
 (41) La festeggerete [questa festa della raccolta] qual festa del Signore, sette giorni all'anno; statuto perenne per tutte l'età avvenire, la festeggerete nel mese settimo.
 (42) Nelle capanne abiterete sette giorni: tutti gl'indigeni [e quindi possidenti] in Israel abiteranno nelle capanne.

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: הַ דְּבַר
 אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בַּחֹמֶשֶׁה עָשָׂר
 יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה חַג הַסֻּכּוֹת
 שִׁבְעַת יָמִים לַיהוָה: לַה בַּיּוֹם הַרְאִישׁוֹן
 מִקְרָא-קֹדֶשׁ כָּל-מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא
 תַעֲשׂוּ: הַ שִׁבְעַת יָמִים תִּקְרְבוּ אִשָּׁה
 לַיהוָה בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי מִקְרָא-קֹדֶשׁ יִהְיֶה
 לָכֶם וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה לַיהוָה עֲצֵרֶת הוּא
 כָּל-מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: הַ אֵלֶּה
 מוֹעֲדֵי יְהוָה אֲשֶׁר-תִּקְרְאוּ אֹתָם מִקְרָאֵי
 קֹדֶשׁ לְהִקְרִיב אִשָּׁה לַיהוָה עֹלָה וּמִנְחָה
 זֶבַח וּנְסֻכִים דְּבַר-יוֹם בַּיּוֹמוֹ: לַה מִלִּבְד
 שִׁבְתֶּת יְהוָה וּמִלִּבְד מִתְּנוּתֵיכֶם וּמִלִּבְד
 כָּל-נֹדְרֵיכֶם וּמִלִּבְד כָּל-נִדְבַתֵיכֶם אֲשֶׁר
 תִּתְּנוּ לַיהוָה: לַט אַךְ בַּחֹמֶשֶׁה עָשָׂר יוֹם
 לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַסְפְּכֶם אֶת-תְּבוּאֹת
 הָאָרֶץ תַּחֲגוּ אֶת-חַג-יְהוָה שִׁבְעַת יָמִים
 בַּיּוֹם הַרְאִישׁוֹן שִׁבְתוֹן וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי
 שִׁבְתוֹן: מ וְלִקְחֹתֶם לָכֶם בַּיּוֹם הַרְאִישׁוֹן
 פְּרִי עֵץ הָדָר כַּפֹּת תְּמָרִים וְעֵגֶרֶף
 עֵץ-עֵבֶת וְעַרְבֵי-נַחַל וּשְׂמַחְתֶּם לִפְנֵי
 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם שִׁבְעַת יָמִים: מֵא וְחַגְתֶּם
 אֹתוֹ חַג לַיהוָה שִׁבְעַת יָמִים בְּשִׁנְהַ חֲקֵת
 עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי תַחֲגוּ
 אֹתוֹ: מֵב בְּסֻכּוֹת תִּשְׁבוּ שִׁבְעַת יָמִים
 כָּל-הָאֲזָרַח בְּיִשְׂרָאֵל יִשְׁבוּ בְּסֻכּוֹת:

(43) Affinché sappiano i vostri posteri che nelle capanne ho fatto abitare i figli d'Israel, quando li trassi dalla terra d'Egitto [cioè perché non insuperbiscono per l'abbondante raccolto, ma rammentino l'antica miseria, e riconoscano da Dio la loro prosperità]. Sono io, il Signore, Iddio vostro.

(44) E Mosè espose ai figli d'Israel le solennità del Signore.

מג לַמַּעַן יֵדְעוּ דֹרֹתֵיכֶם כִּי בַסּוֹת
הוֹשַׁבְתִּי אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהוֹצִיאִי אוֹתָם
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:
מִדַּ וַיִּדְבֹר מֹשֶׁה אֶת־מַעֲדֵי יְהוָה אֶל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל: {פ}

Secondo Sefer

Bemidbar IXXX

12 Ed ai quindici del mese settimo avrete santa convocazione, alcun'opera servile non farete, e celebrerete per sette giorni festa al Signore.

13 E presenterete in olocausto al Signore, sacrificio da ardersi, odore propiziatorio, giovani tori tredici, montoni due, agnelli nati entro l'anno quattordici, che siano immacolati.

14 Colla relativa offerta farinacea, di fior di farina intriso coll'olio, tre decimi per ciascuno dei tredici tori, due decimi per ciascuno dei due montoni,

15 E un decimo per ciascheduno dei quattordici agnelli.

16 Ed un capro in sacrificio d'aspersione, oltre all'olocausto quotidiano, e relativa offerta farinacea e libazione.

יב וּבַחֲמִשָּׁה

עָשׂוּר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא־קֹדֶשׁ
יְהִי־לָכֶם כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ
וַחֲגַתֶּם חֹג לַיהוָה שִׁבְעַת יָמִים:

יג וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה אִשָּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה
פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁלֹשָׁה עָשׂוּר אֵילִם
שְׁנָיִם כִּבְשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבַּעַה עָשׂוּר
תְּמִימִם יִהְיוּ: יד וּמִנְחֹתָם סֶלֶת בָּלוּלָה
בַּשֶּׁמֶן שְׁלֹשָׁה עָשָׂר עֶשְׂרֹנִים לַפָּר הָאֶחָד
לְשֹׁלֶשֶׁה עָשָׂר פָּרִים שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לְאֵיל
הָאֶחָד לְשְׁנֵי הָאֵילִם: טו וְעֶשְׂרוֹן עֶשְׂרוֹן
לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד לְאַרְבַּעַה עָשָׂר כִּבְשִׂים:

טז וְשַׁעִיר־עִזִּים אֶחָד חֲטָאת מִלֶּבֶד עֹלֹת
הַתָּמִיד מִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ: {ס}